

РЕШЕНИЕ

№ 21267

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ГЕРГАНА Н. В.ОВА**
като разглежда докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20221110141714 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на С. Б. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С чрез адвокат К. Ш. от САК, със съдебен адрес - град С против В. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С

Ищецът твърди, че е предоставил на ответника паричен заем в размер на 20 000 лв., а ответникът се задължил да му върне заетата сума до 31.12.2021 г. ведно с уговорената договорна лихва. Паричните суми по сключения договор за заем били преведени от ищеца по банкова сметка на ответника, както следва - на 23.04.2020 г. били преведени 8000 лв. съгласно платежно нареждане с референтен № 963FTRO201140065, на 23.04.2020 г. били преведени 6 000 лв. съгласно платежно нареждане с референтен № 963FTRO20114АНФН и на 24.04.2020 г. били преведени 6 000 лв. съгласно платежно нареждане с референтен № 963TRO20115AB1N. Доказателство за гореописаните парични преводи било издаденото от „У“ АД банково удостоверение с изх. № 0201-64-009367/28.07.2022 г. Излага твърдения, че за обезпечаване на вземанията по сключения договор за заем ответникът издал в полза на ищеца на 22.04.2020 г. запис на заповед за сумата от 20 000 лв., положеният подпис по който бил нотариално удостоверен с рег. № 10066/22.04.2020 г. от нотариус А при НК, с район на действие РС - гр. София. Крайната дата, на която страните уговорили заемът да бъде погасен била 31.12.2021 г., която дата съвпада с тази, посочена в издадения от ответника запис на заповед, където било предвидено, че падежът на записа на заповед настъпва на 31.12.2021 г. Сочи, че при настъпване на датата на падежа, ответникът не бил върнал никаква част от заемната сума, нито бил извършил плащане по записа на заповед, с което изпаднал в забава. Ищецът сочи че въпреки проведените разговори между него и

ответника и няколко покани, отправени към ответника за изплащане на дължимите парични суми по сключения договор за паричен заем, към датата на депозиране на искова молба ответникът не бил върнал никаква част от предоставената от ищеца в заем сума в размер на 20 000 лв. (двадесет хиляди лева), нито бил платил по записа на заповед. Налице било пълно неизпълнение, което продължавало седем месеца, поради което за него възникнал правен интерес от завеждане на настоящото дело. Иска се присъждане на разноски.

При горното се иска от съда да осъди ответника В. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Сда заплати на С. Б. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С сумата от 20 000 (двадесет хиляди лева) лева, дължима като подлежаща на връчване парична сума по договор за паричен заем от 22.04.2020 г. сключен между ищеца и ответника, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба - 1.8.2022 година до окончателното изплащане на вземането;

В условията на евентуалност се иска от съда осъди В. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Сда заплати на С. Б. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С сумата от 20 000 (двадесет хиляди лева) лева, дължима по запис на заповед, издаден на 22.04.2020 г., с падеж 31.12.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба - 1.8.2022 година до окончателното изплащане на вземането;

В условията на евентуалност се иска от съда осъди В. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Сда заплати на С. Б. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С сумата от 20 000 (двадесет хиляди лева) лева като получена без правно основание, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба - 11.8.2022 година до окончателното изплащане на вземането.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва исковата претенция като неоснователна. Излагат се твърдения за липса на представени доказателства за условията за връщане на заетата сума, както и доказателства за изпадането в забава, за отказването за връщане на сумата, доколкото нямало покана от заемотателя за връщане на заетата сума, нито че заемотателят е осигурил необходимите условия за това. Сочи, че единствената дата, от която можело да се приеме, че ищецът е отправил покана до длъжника и е осигурил необходимите условия за изпълнение на задължението от ответника била датата на завеждане на исковата молба пред съда - 01.08.2022 г. Приемайки тази дата за достоверна, твърди, че веднага след получаването на исковата молба на 19.08.2022 г. е предприел действия по изпълнение на 22.08.2022 г., поради което искът се явявал неоснователен.

Твърди, че ответникът сам е предприел действия по изпълнение на задължението си като сочи, че видно от електронна кореспонденция между страните предложил на ищеца да договорят дата за среща в банката на Г., за да преведе дължимата сума. Единственото условие, което бил поставил, било ищецът да му върне издадения запис на заповед, който служил като обезпечение. Сочи, че на изпратения на 28.07.2022 г. от ответника мейл ищецът не бил отговорил, не посочил дата и час за среща, прекратил всякаква комуникация и завел процесната искова претенция на 01.08.2022 г., както и че едва в нея посочил банкова сметка, по която да бъде преведена сумата в изпълнение на задължението и това било умишлено виновно поведение от страна на ищеца, с цел възпрепятстване на длъжника да изпълни

задължението си. Твърди, че банковите извлечения били негодно доказателство, тъй като не били представени самите платежни документи и не ставало ясно дали преведените суми се отнасяли конкретно за този договор за заем или касаели други отношения между страните.

Ответникът сочи, че записът на заповед не бил предявен на издателя за плащане, съгласно императивната норма на чл. 491 от ТЗ, поради което ответникът не бил поставен в забава и претенцията за присъждане на лихва за забава се явявала неоснователна, както и претенцията за възлагане на съдебни разноски.

Твърди, че задължението било изпълнено изцяло от страна на ответника следователно исковата претенция била неоснователна.

В открито съдебно заседание ищецът, представляван от своя процесуален представител поддържа предявения иск и моли за неговото уважаване. Ответникът, представляван от процесуалния му представител моли за отхвърлянето на предявените искове и присъждане на сторените по делото разноски.

В хода на съдебното дирене са събрани писмени доказателства, въз основа на чийто анализ и по смисъла на чл.12 от ГПК, съдът е мотивиран да стори **следните фактически констатации:**

С доклада по делото съдът е отделил като безспорно обстоятелството, че извършените плащания в размер на 8000 лева, 6000 лева и 6000 лева по банкова сметка от ищеца в полза на ответника представляват парични преводи по договор за заем в общ размер на заемната сума от 20 000 лева, както и страните не се спорят и признават, че извършеното плащане от ответника по сметка на ищеца в размер на 20 005 лева на 22.08.2022 г. представлява връщане на главница в размер на 20000 лева по сключения неформален договор за заем, съответно признатите факти и обстоятелства не се нуждаят от доказване.

От представеното с отговора на исковата молба платежно нареждане се установява, че ответникът погасил претендираното вземане на 22.08.2022 г., като основание за плащането е посочено „устен договор за заем“.

С отговора на исковата молба е представен имейл, за който се твърди, че е изпратен от ответника до ищеца, с който го е поканил да му върне сумата по заема на 28.07.2022 г., като е поставил като условие да бъде върнат оригинала на записа на заповед.

Представен е запис на заповед издаден на 22.04.2020 г., с който В. Г. Г. се е задължил да заплати на С. Б. А. сумата в размер на 20 000,00 лв., като е уговорено че сумата е дължима срещу представяне на записа или падеж 31.12.2021 г.

Въз основа на прието от съда за доказано като факти, настоящият съдебен състав е мотивиран да стори следните **правни изводи:**

Предявени са осъдителни искове в условията на евентуалност, като главният иск е с правна квалификация чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 240, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, евентуалният иск е с правна квалификация чл. 538, ал. 1, във връзка с чл. 463 от Търговския закон, а третият евентуален иск е с правна квалификация чл. 55, ал. 1, пр. 1 от Закона за задълженията и договорите.

По допустимостта

Исковата молба е подадена от заинтересовано лице срещу пасивно процесуално легитимиран ответник и отговаря на останалите формални изисквания на закона по чл. 127 и чл. 128 ГПК, поради което е редовна, а предявеният с нея иск е процесуално допустим.

По основателността

За ищеца е доказателствената тежест да установи в условията на пълно главно доказване сключването на договор за заем и неговото съдържание - права и задължения на страните и предоставяне от страна на ищеца на ответника на сумата по заема, както и настъпилата изискуемост на задължението за неговото връщане.

За ответника е доказателствената тежест да докаже извършеното плащане и точно изпълнение.

Между страните не се спори, че са сключили договор за заем, във връзка с който ищецът е дал на ответника сумата в размер на 20 000 лв., за който е възникнало задължението да го върне.

От представеното с отговора на исковата молба платежно нареждане се установява, че ответникът погасил претендираното вземане на 22.08.2022 г., като основание за плащането е посочено „устен договор за заем“, като видно от платежното нареждане това е станало след датата на исковата молба.

С извършеното плащане ответникът е направил извънсъдебно признание за дължимостта на вземането. Така направеното признание не се опровергава от събраните по делото доказателствени материали. Следователно предявеният иск е основателен. Фактът на плащането от ответника се признава от ищеца, като същият следва да се отчете на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, тъй като е настъпил в хода на процеса и е от значение за спорното право. Поради правопогасяващият му ефект предявеният иск следва да бъде отхвърлен. Доколкото отхвърлянето на иска е поради извършено плащане в хода на процеса, но по съществото си главният иск е основателен не следва да бъдат разглеждани евентуалните иски претенции.

Спорът между страните по настоящето дело е относно момента, в който ответникът е изпаднал в забава и съответно дължимостта на претендираната от ищеца законна лихва от датата на исковата молба до момента на плащането.

Съдът счита, че доколкото не се спори, че представения запис на заповед е бил издаден за обезпечаване на сключения между страните и същият съдържа краен падеж е логичен извода, че по този начин страните са уговорили краен падеж за сключения между тях договор за заем. Съгласно чл. 84, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. С оглед на това съдът приема, че ответникът е изпаднал в забава след изтичането на уговорения между страните срок, а именно 31.12.2021 г. Неоснователни са доводите на ответника, че не е разполагал със сметка на ищеца или за това, че е предложил в имейл кореспонденция да изпълни задължението, но не е получил нужното съдействие от страна на ищеца. Ответникът е разполагал с други начини да погаси задължението в срок, като например чрез "И", в брой, в случай, че разполагал с данните на ищеца, или да ги остави за пазене в банка по местоизпълнението съгласно нормата на чл. 97, ал. 1 от ЗЗД. С оглед на това съдът приема, че ответникът следва да бъде осъден да заплати и законна лихва от датата на исковата молба (01.08.2022 г. до момента на плащането 22.08.2022 г.), която е в размер на 122,22 лв., изчислена съгласно лихвен калкулатор.

По разноските

При този изход на спора право на разноски има единствено ищецът, доколкото въпреки отхвърлянето на предявения иск, то е поради плащане в хода на делото, като безспорно ответникът е дал повод за завеждането на иска. Ищецът е заплатил 805 лв. държавна такса и 3000 лв. адвокатско възнаграждение. Ответникът е направил възражение за прекомерност на стореното от ищеца адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение в настоящия случай е 1130 лв., поради което съдът счита, че същото следва да бъде намалено до този размер, с оглед на факта, че делото не се характеризира с фактическа и правна сложност. С оглед на това ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца общо разноски в размер на 1935 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 240, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите и на основание чл.235, ал.3 от ГПК и чл.78, ал.1 съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от С. Б. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С чрез адвокат К. Ш. от САК, със съдебен адрес - град С срещу В. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Сиск с правно основание чл. 79, ал. 1 Закона за задълженията и договорите вр. чл. 240, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите за присъждането на сумата в размер 20 000 (двадесети хиляди лева) лева, дължима като подлежаща на връчване парична сума по договор за паричен заем от 22.04.2020 г. сключен между ищеца и ответника, **като погасена чрез плащане в хода на процеса.**

ОСЪЖДА В. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С да заплати на ищеца С. Б. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С сумата **122,22 лева**, представляваща законна лихва за 01.08.2022 г. до момента на плащането 22.08.2022 г., върху претендираното вземане в размер на 20 000,00 лв.

ОСЪЖДА В. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С да заплати на ищеца С. Б. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата в размер на 1935,00 лева, представляваща сторени от ищеца разноски по настоящето дело.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването на преписа.

Съдия при Софийски районен съд: _____